

Hebreeën 13: 5-9 (8) Nieuwjaarspreek: Jezus is onveranderlijk

Broeders, zusters, gemeente van de Here Jezus,

Heeft u ook soms het gevoel dat de tijd vliegt? Zo rond de jaarwisseling hoor je dat weer regelmatig zeggen. Of wordt zoiets vooral door mensen gezegd die wat ouder zijn? Want als je ouder wordt heb je meer tijd nodig voor elke handeling en daarom kun je minder doen in een dag.

Een andere oorzaak die ons het gevoel geeft dat de tijd vliegt is dat onze dagen zo vol zijn, zo vol met informatie, dat je nauwelijks tijd hebt om het allemaal te verwerken. Dat geldt voor het wereldnieuws, maar niet minder voor de gebeurtenissen in ons eigen kleinere wereldje. Omdat het wereldnieuws je helemaal kan opslokken ken ik mensen die zich daar bewust voor afsluiten. Ze lezen geen krant meer, of kijken geen journaal, want het is allemaal gewoon niet meer bij te houden. De oorlog in het Midden Oosten tegen de Islamitische Staat, de verrassende uitkomst van de verkiezingen in de Verenigde Staten, de speculaties over de gevolgen daarvan, de Brexit: het vertrek van de Britten uit de Europese Unie, de vluchtelingenproblematiek en ga zo maar door, niet bij te houden.

En behalve deze wereldgebeurtenissen zijn er natuurlijk ook nog de gebeurtenissen in ons eigen wereldje. Er wordt een geliefde ziek, er wordt een kind geboren, er zijn sterfgevallen, er gebeuren ongelukken, iemand krijgt een nieuwe baan of juist niet, iemand krijgt ontslag. En dan hebben we het nog niet over de gebeurtenissen in de eigen kerkelijke gemeente gehad. Verkiezingen van ouderlingen en diakenen en het bedanken daarvoor, en dan staan er ook nog allerlei veranderingen op stapel qua organisatie van de gemeente waar ieder zo z'n mening over heeft. En veranderingen hebben nu eenmaal de nare eigenschap dat we er onrustig van worden.

Alles is in beweging, de wereld is in beweging, ons kleine wereldje is in beweging, en ons gemeenteleven is in bewegen. En laten we het nog iets dichterbij brengen, wij zelf zijn ook in beweging, wij mensen veranderen ook! Ik weet niet of u wel eens een fotoboek van een jaar of tien geleden doorbladert, als u dat doet, dan weet u wat ik bedoel. Het kan niet anders, uw uiterlijk is veranderd. We zien er niet meer zo uit als vroeger. Maar behalve dat verandert onze smaak ook. Of bekijk de kapsels, de brillen of de inrichting van je huis. Onze kinderen lachen ons vaak uit, en ik vermoed dat dat bij anderen ook zo gaat, omdat we vroeger er zo raar bij liepen. Maar naar mijn idee was toentertijd niemand die dat vond. Dat is alleen maar omdat onze

smaak veranderd is. Behalve die uiterlijke dingen hebben we ook nog eens te maken met een veranderende meningen. Het kan zelfs gebeuren dat onze mening over kerk en geloven verandert. Je wordt altijd beïnvloed door andere mensen en meningen en dat is ook niet erg. Ik waardeer het als mensen de moed hebben om hun mening bij te stellen. Nog niet zo lang geleden las ik van een dominee die eerst te vuur en te zwaard verdedigd had, ook in de pers, dat het ambt van ouderlingen en diakenen alleen aan mannen gegeven is, maar nu is hij op grond van de Bijbel een andere mening toegedaan. Dat kan, en dat is ook eerlijk.....

Maar in deze sterk veranderende wereld klinkt vandaag uit de Hebrëënbrief ineens een uitermate krachtig woord:

Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.

Als wij met elkaar zeggen dat er zoveel veranderingen zijn en dat deze veranderingen als het ware constant een appèl doen op ons gevoel, onze aandacht, onze mening, dan is daar in eens deze tekst: wat er ook verandert, Jezus Christus verandert niet! Hij blijft voor altijd en eeuwig dezelfde. Misschien is het wel goed om daar even iets langer bij stil te staan. Wat wil dat zeggen dat Jezus Christus niet verandert?

In de eerste plaats zou ik willen benadrukken dat Hij niet verandert in wie Hij is. We hebben met Kerst stilgestaan bij het feit dat God zelf de gedaante van een mens heeft aangenomen. Ik heb het in de Kerstdienst zo gezegd: de Schepper van de wereld is een baby in een voerbak geworden, niet meer dan een kilo of drie, vier. Jezus is God, Jezus werd mens. Daarin verandert vanaf Kerst niets meer. Hij is als mens geboren, Hij is op Goede Vrijdag als mens gestorven, Hij is met Pasen als mens opgestaan uit de dood, Hij is als mens met Zijn opstandingslichaam naar de hemel gegaan, Hij is daar nu als mens en Hij komt als mens terug om voor altijd te regeren. Daar verandert niets aan! Jezus zal in eeuwigheid God zijn en mens zijn! Het maakt niet uit hoe ver u terugbladert in uw fotoalbum. Voor elke bladzijde geldt, ook toen al was Jezus dezelfde!

Jezus is niet alleen onveranderlijk in wie Hij is, Hij is ook onveranderlijk in Zijn taak. Jezus' taak is om deze gevallen wereld, waarin constant alles in beroering is, terug te brengen onder de heerschappij van God. De eerste mensen hebben de touwtjes uit handen gegeven en sindsdien leven we in een zuchtende schepping, zegt de apostel Paulus in de Romeinenbrief, en die zuchtende schepping is in barensnood. Deze

schepping is aangetast door zonde, deze schepping heeft te lijden van de satan die rondgaat als een brullende leeuw. We leven in een gebroken schepping waar de dood rondgaat, en miljoenen slachtoffers heeft gemaakt door de eeuwen heen. Die gevallen en gebroken schepping smacht naar verlossing. En die verlossing is de opdracht van de Here Jezus. Wij hebben de neiging om de opdracht van Jezus te versmallen tot het bevrijden van de mensheid. Hij kwam om te sterven voor onze zonden en onze dood te verslaan, en dat is natuurlijk ook zo. Maar onze bevrijding is in feite een onderdeel van de bevrijding van de hele schepping. De mensen moeten niet alleen onder Zijn heerschappij gebracht worden, maar alles! Zijn opdracht is pas voltooid als alles en iedereen op deze aarde vernieuwd zal zijn en onder de heerschappij van God is teruggebracht. Als onze vijanden, de zonde, de dood en de satan definitief verslagen zijn. Dat is Zijn opdracht, en wij mogen daarin met Hem mee doen, omdat we in Hem zijn gaan geloven en daarom bij Hem horen.

Jezus is ook onveranderlijk in Zijn karakter. De eerste Johannesbrief omschrijft Jezus' karakter met één woord: liefde! Kenmerkend voor Jezus is niet zozeer dat Hij lief hééft, dat geldt ook voor de meeste mensen. Zelfs mensen die een verwerpelijke leven leiden kunnen liefhebben. Nee, Jezus *is* liefde! Zijn hele wezen, Zijn hele handelen wordt bepaald door Zijn liefde. En die liefde gaat heel ver. Het Griekse woord dat de bijbel meestal gebruikt om Jezus' liefde te omschrijven betekent zoiets als onvoorwaardelijke, zelf opofferende liefde. Een liefde die geeft! U voelt wel aan dat dit veel verder gaat dan een fijn gevoel hebben over iemand. Als de Romeinenbrief zegt dat God ons liefheeft op het moment dat wij nog zondaren waren, wil dat echt niet zeggen dat Jezus een fijn gevoel over onze slechte toestand heeft. Maar wel dat Zijn goddelijke hart naar ons uit gaat en dat Hij koste wat het kost zich wil inspannen om ons te bevrijden. Zijn liefde wordt zichtbaar in daden. Hij gaf zich helemaal, toen God zijn Zoon gaf, kon Hij niet meer geven, Hij gaf alles wat Hij had! Hij gaf de hele hemel leeg, uit liefde voor ons, uit liefde voor jou! Jezus heeft ons lief met een eeuwige, onveranderlijke liefde! En die liefde gaat nog altijd naar mensen uit. Het is niet voor niets dat Jezus in z'n gelijkenissen God omschrijft als een Vader die op de uitkijk staat of als een Herder die een schaap zoekt. Dat is Gods hart. Hij wil zo graag dat het weer goed is tussen Hem en z'n kinderen. Volgens de apostel Paulus gaat God biddend en smekend rond over de wereld. Laat je toch alsjeblijft met Mij verzoenen (2 Cor.5). Laat het toch alsjeblijft weer goed worden tussen jou en Mij. Die gevende liefde heeft altijd Gods handelen bepaald en die

gevende liefde zal altijd Gods handelen bepalen! God heeft lief met een radicaliteit waar je bang van kunt worden. Gisteren, heden en tot in eeuwigheid gaat die liefde naar mensen uit. En dat geldt dus ook voor jou!

De wereld is in beroering, maar Jezus verandert nooit! En omdat de zaken er zo voor staan mogen we goede moed hebben, zegt vs. 6. God zegt het zelf: *Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten.* Knoop dat nu in je oren.....*De Here is voor mij een Helper en ik zal niet vrezen. Wat zal een mens mij aandoen?*

De Joodse lezers van de Hebreeënbrief hadden dit Evangelie gehoord. Maar nu dreigden ze onder druk van hun volksgenoten de Here Jezus weer los te laten. En daarvoor waarschuwt de schrijver van de Hebreeënbrief. In feite is dat het hele thema van de brief. De schrijver onderbouwt dat alles wat er gebeurt in de Oudtestamentische eredienst van Israël een voorafschaduw is van wat komen gaat. Vandaar dat de schrijver aantoont dat Christus meer is dan Mozes, de grootste leider die Israël ooit heeft gekend. Ook is Christus meer dan Aäron, de hogepriester. Aäron was een zondig mens en moest zelf ook gereinigd worden van zonde voordat hij dienst mocht doen in de tabernakel. Maar Jezus' offer is groter omdat Hij zonder zonde was en dat offer blijft voor altijd onveranderlijk van kracht. Omdat Jezus voor altijd dezelfde is! En daarom zou het loslaten van Jezus altijd een gigantische stap terug zijn. Hoe prachtig de Oudtestamentische eredienst ook is, het is slechts een richtingaanwijzer naar het volmaakte dat in Christus is gekomen.

Als extra stimulans verwijst de schrijver van de Hebreeënbrief daarom naar de mensen die deze Boodschap tot hen hebben gebracht, de voorgangers. Dit zijn dus niet zo zeer predikanten of ouderlingen of zo. Het zijn de mensen die de lezers zijn voorgedaan in hun wandel met God. Misschien is het wel goed om daar even bij stil te staan. Wie zijn de mensen die jou zijn voor-ge-gaan in het leven met God? Dat kunnen predikanten zijn natuurlijk, maar ook jeugdleiders, ouders, grootouders of andere gelovigen uit je omgeving. Tegen de mensen die hun geloof in Christus dreigen op te geven zegt de schrijver: denk nu eens aan hun voorbeeld! Zij hebben het toch ook volgehouden! Tot het einde van hun leven toe hebben deze voorgangers geloofd in de Here Jezus. Hij was onder hun leven het vaste fundament. Bij alles wat er veranderde in de wereld, was Hij de onveranderlijke!

Laat het voorbeeld van deze getuigen een stimulans en een voorbeeld voor je zijn. In hoofdstuk 11 noemt de schrijver ook al verschillende Oudtestamentische gelovigen. Mensen die uit geloof hebben geleefd zonder dat ze de vervulling van Gods beloften hebben gezien. In hoofdstuk 11 worden deze namen genoemd en in hoofdstuk 12 wordt dan het voorbeeld van een hardloopwedstrijd gebruikt. Wij lopen allemaal een hardloopwedstrijd en op de tribune zitten de supporters. Dan zijn de mensen die ons zijn voor gegaan, de voorgangers. En deze voorgangers moedigen ons aan om vol te houden om te rennen alsof je leven ervan hangt. En tijdens het lopen moeten de hardlopers het oog gericht houden op Jezus!

Met andere bewoordingen zegt de schrijver van de Hebrëënbrief hier hetzelfde. In het leven van de gelovigen is best heel wat veranderd. In eerste instantie was het vooral fijn om gelovig te zijn. Er werd je geen strobreed in de weg gelegd. Maar later kwamen er Joden die zich heftig verzetten tegen de mensen die in Jezus geloven. Ze werden gezien als dwaallichten, mensen die het geloof van de ouden hebben afgezworen. En vooral omdat de Joodse christenen een eenheid gingen vormen met mensen uit heidense volkeren zonder dat deze heidenen zich hoefden te laten besnijden, of de sabbat te houden was. Dat was een doorn in het oog van deze volksgenoten. Er ontstond tegenstand, er werd druk uitgeoefend om terug te keren naar de oude manier van geloven en het geloof in Jezus los te laten.

Vandaar deze brief. Eén groot appèl. Wat er ook verandert, geef nou niet op. Hou vol. Kijk naar Jezus. Want Hij is bij alles wat er verandert in de wereld, altijd dezelfde!

Broeders en zusters,

Wij leven in totaal andere omstandigheden dan de oorspronkelijke lezers van de Hebrëënbrief. We hebben niet te maken met vervolging, onderdrukking of dreiging van landgenoten die ons aansporen om het geloof in de Here Jezus los te laten. Maar we leven wel in een sterk veranderende samenleving. Een samenleving waarin alles, wat voorheen als vaststaand werd beschouwd, onder het vergrootglas wordt gelegd. En dat is niet alleen maar slecht. Het is ook goed kritisch naar je eigen standpunten te kijken, die je misschien voorheen met de hand op de bijbel hebt verdedigd. Zo is bijvoorbeeld de slavernij heel lang goedgepraat, ook in de kerk. Gaandeweg hebben christenen ingezien dat blanken geen enkel recht hebben om zwarte medemensen als tweederangs te behandelen. En dat dan je mening kan veranderen is niet altijd slecht. De mening van anderen kan een stimulans zijn voor

christenen om hun standpunten opnieuw te doordenken. Prima!

Maar dat kan ook onrustig maken.....is er dan nog wel iets vast en zeker. Daarop geeft de schrijver van de Hebrëënbrieff een stevig antwoord:

Jazeker....bij alles wat er verandert is er iemand die onveranderlijk is: Jezus

Christus, gisteren, heden en tot in eeuwigheid dezelfde! Hij verandert nooit!

Hij is trouw. Hij was er in 2016 en reken er maar gerust op dat Hij er in 2017 ook zal zijn. De wereld verandert continue, maar Jezus' plan met de wereld verandert nooit.

Hij zal ook de gebeurtenissen van 2017 in Zijn plannen opnemen en ermee toewerken naar de nieuwe aarde die zeker komt! Dat geldt in het groot en in het klein. Hij heeft het wereldgebeuren in Zijn hand, maar ook ons gemeentelven en ons persoonlijke leven. Hij zal met ons meegaan het nieuwe jaar in. Zijn trouwe, liefdevolle armen zullen om ons gemeentelven heen zijn. Maar niet minder om onze gezinnen, om onze huwelijken, om onze kinderen en zeker niet minder om de levens van hen die alleen door het leven moeten gaan.

Wat ook dit leven brengt,

Hij is nabij.

't Zij 't vreugd of droefheid schenkt,

Hij is nabij.

Hoe sterk ook satans macht,

Jezus geeft licht en kracht

ieder die Hem verwacht;

Hij is nabij!

Ook in 2017....want Hij is voor altijd Dezelfde!

Amen

December 2016

G.P. Hartkamp

Wapenveld.